

YPATINGOS VERTĖS MIŠKAMS IR OFICIALIAI SAUGOMŲ TERITORIJŲ APSAUGAI SKIRTŲ PRIEMONIŲ SANTRAUKA

1. Rezervatiniai miškai– tai ypatingos vertės natūralūs gamtiniai kompleksai, reprezentuojantys svarbiausius šalies biocenozių tipus. Juose gali būti išskiriamos šios kraštovaizdžio tvarkymo zonos:

1.1. griežtos apsaugos kraštovaizdžio tvarkymo zona, kurioje:

1.1.1. draudžiama ūkinė veikla, išskyrus atvejus, nurodytus šios santraukos 1.1.4 punkte, taip pat gaisrų gesinimą, biologines ir profilaktines miškų sanitarinės apsaugos (išskyrus sanitarinius kirtimus, kurie draudžiami) priemonės epizootijų ir masinio kenkėjų plitimo atvejais, kvartalinių linijų ir esamų kelių priežiūrą;

1.1.2. leidžiama atlikti mokslinius tyrimus ir stebėjimus, vykdyti monitoringą;

1.1.3. leidžiama įrengti mokomuosius takus, lankytis mokomaisiais tikslais;

1.1.4. vietiniams gyventojams gali būti leidžiama uogauti ir grybauti rezervatų nuostatuose nustatyta tvarka;

1.2. griežtos apsaugos kraštovaizdžio tvarkymo zonoje absoliučios apsaugos kraštovaizdžio tvarkymo pozonė, kurioje:

1.2.1. draudžiama ūkinė veikla, natūralių gamtinių procesų reguliavimas;

1.2.2. leidžiama atlikti mokslinius tyrimus ir stebėjimus, vykdyti monitoringą;

1.3. reguliuojamos apsaugos kraštovaizdžio tvarkymo zona, kurioje:

1.3.1. draudžiama naudoti gamtos išteklius ir vykdyti kitą ūkinę veiklą, išskyrus atvejus, nurodytus šios santraukos 1.3.7 punkte, taip pat tvarkymo darbus, kuriais siekiama išsaugoti retas augalų, grybų ir gyvūnų rūšis ir bendrijas;

1.3.2. leidžiama gesinti gaisrus ir įgyvendinti biologines ir profilaktines miškų sanitarinės apsaugos priemonės epizootijų ir masinio kenkėjų plitimo atvejais, taip pat vykdyti kvartalinių linijų ir esamų kelių priežiūrą;

1.3.3. leidžiama vykdyti rezervatų planavimo dokumentuose numatytus ugdomuosius kirtimus ir būtinus miškų priešgaisrinės apsaugos profilaktikos darbus – įrengti ir mineralizuoti priešgaisrines juostas, vykdyti sanitarinius kirtimus;

1.3.4. leidžiama vykdyti rezervatų planavimo dokumentuose numatytas gamtinių ekosistemų atkūrimo ir formavimo priemonės, kirsti krūmus, šienauti ir ganyti pievose arba pelkėse, siekiant išsaugoti retas augalų, grybų ir gyvūnų rūšis ir bendrijas;

1.3.5. leidžiama atlikti mokslinius tyrimus ir stebėjimus, vykdyti monitoringą, inventorizuoti saugomus kompleksus, objektus ir miškus;

1.3.6. leidžiama įrengti mokomuosius takus, lankytis mokomaisiais ir pažintiniais tikslais;

1.3.7. vietiniams gyventojams gali būti leidžiama uogauti ir grybauti rezervatų nuostatuose nustatyta tvarka.

2. Ekosistemų apsaugos miškai – tai telmologinių, pedologinių, botaninių-zoologinių, zoologinių ir botaninių draustinių, taip pat kraštovaizdžio, geomorfologinių ir hidrografinių draustinių ir ekologinės apsaugos zonų miškai su vertingomis biocenozėmis, retomis augalų, gyvūnų ir grybų rūšimis, taip pat atkuriamųjų sklypų miškai. Ekosistemų apsaugos miškuose

taikomi teisės aktų, reglamentuojančių naudojimą IIA grupės miškuose, reikalavimai. Juose išskiriamos šios kraštovaizdžio tvarkymo zonos:

2.1. išsaugančio (konservacinio) ūkininkavimo kraštovaizdžio tvarkymo zona, kurios reglamentas dažniausiai taikomas gamtinių ir kompleksinių draustinių teritorijose. Joje:

2.1.2. draudžiama vykdyti pagrindinius plynus kirtimus;

2.1.3. gamtinę brandą pasiekę medynai gali būti kertami pagrindiniais neplynais kirtimais;

2.1.4. leidžiama vykdyti specialius aplinką formuojančius kirtimus, jeigu reikia sudaryti tinkamas saugomų biotos ar kitų kraštovaizdžio elementų egzistavimo ir ekspozavimo sąlygas;

2.1.5. stichinių arba biotinių veiksnių sudarkyti, blogos sanitarinės būklės medynai kertami neplynais arba plynais sanitariniais kirtimais;

2.1.6. sanitariniai, ugdymo ir kiti kirtimai vykdomi rudenį ir žiemą (nuo rugsėjo 1 d. iki kovo 1 d.). Sanitariniai kirtimai ištikus stichinei nelaimei ir masiškai plintant kenkėjams gali būti vykdomi ir kitu metų laiku;

2.1.7. miškas atkuriamas laikantis Miško atkūrimo ir įveisimo nuostatų reikalavimų;

2.1.8. leidžiama rinkti nemedieninius miško išteklius, medžioti atsižvelgiant į ekosistemos apsaugos reikalavimus;

2.1.9. skatinama nenaudoti pesticidų, trąšų;

2.1.10. draudžiama statyti pastatus ir plėtoti inžinerinę infrastruktūrą, paversti miško žemę kitomis naudmenomis, taip pat eksploatuoti naudingąsias iškasenas;

2.1.11. į ekosistemas saugančius miškus patenkančios pelkės neįtraukiamos į valstybės naudingųjų iškasenų išteklių balansą;

2.2. atkuriančio ūkininkavimo kraštovaizdžio tvarkymo zona, kurios reglamentas taikomas gamtinių ar kompleksinių draustinių dalyse, atkuriamuosiuose sklypuose, siekiant sudaryti juose sąlygas atkurti gamtos išteklius atitinkamomis miško rūšinės ir erdvinės struktūros formavimo priemonėmis, taip pat degraduotas arba išnykusias biocenozų struktūras pagal gamtotvarkos planus ar projektus.

3. Rekreaciniai miškai – tai miškai, kurių svarbiausia funkcija yra žmogaus rekreacinių poreikių tenkinimas ir poilsavimo sąlygų sudarymas. Rekreaciniuose miškuose taikomi teisės aktų, reglamentuojančių naudojimą IIB grupės miškuose, reikalavimai. Juose išskiriamos šios kraštovaizdžio tvarkymo zonos:

3.1. ekstensyvaus pritaikymo (miško parkų) kraštovaizdžio tvarkymo zona, kurioje:

3.1.1. palaikoma artima natūraliai miško rūšinė sudėtis ir struktūra;

3.1.2. vykdomos aplinkos formavimo, sanitarinių-higieninių ir estetinių savybių gerinimo, reginių formavimo ir medynų atsparumo didinimo priemonės;

3.1.3. gerinamos rekreacinės savybės, atveriami reginiai, atraktyvūs ir lankomi objektai, kuriant minimalią rekreacinę infrastruktūrą;

3.1.4. gamtinę brandą pasiekę medynai gali būti kertami pagrindiniais neplynais kirtimais. Leidžiama vykdyti visų rūšių ugdymo, sanitarinius ir aplinką formuojančius kirtimus;

3.1.5. kertama ne per poilsavimo sezoną, išskyrus stichinių arba biotinių veiksnių sudarkytus medynus. Blogos sanitarinės būklės, sudarkyti stichinių arba biotinių veiksnių medynai kertami neplynais arba plynais sanitariniais kirtimais;

3.1.6. draudžiama naudoti pesticidus. Masiškai plintant kenkėjams, leidžiama naudoti biopreparatus ir selektyvinio veikimo insekticidus;

3.1.7. leidžiama rinkti nemedieninius miško išteklius;

3.1.8. draudžiama statyti statinius ir plėtoti inžinerinę infrastruktūrą, paversti miško žemę kitomis naudmenomis;

3.1.9. stovyklavietės gali būti įrengiamos tik saugomų teritorijų planavimo dokumentuose nustatytose vietose prie vandens ir dviračių turizmo trasų;

3.1.10. medžioklė ribojama, per vasaros sezoną draudžiama;

3.2. intensyvaus pritaikymo (poilsio parkų) kraštovaizdžio tvarkymo zona. Joje:

3.2.1. leidžiama formuoti intensyviai poilsiui pritaikytą būdingą poilsio parkui miško rūšinę sudėtį ir struktūrą, atverti reginius;

3.2.2. rekreacinę aplinką leidžiama formuoti neplynais (grupiniais-atvejniais ir atrankiniais) kirtimais, želdinti stambiais sodmenimis;

3.2.3. leidžiama formuoti tankų rekreacinės infrastruktūros tinklą;

3.2.4. gamtinę brandą pasiekę medynai gali būti kertami pagrindiniais neplynais kirtimais. Leidžiama vykdyti visų rūšių ugdymo, sanitarinius ir kraštovaizdžio formavimo kirtimus;

3.2.5. kertama ne per poilsavimo sezoną, išskyrus stichinių arba biotinių veiksnių sudarytus medynus. Blogos sanitarinės būklės, sudarkyti stichinių arba biotinių veiksnių medynai kertami neplynais arba plynais sanitariniais kirtimais;

3.2.6. draudžiama naudoti pesticidus. Masiškai plintant kenkėjams, leidžiama naudoti biopreparatus ir selektyvinio veikimo insekticidus;

3.2.7. medžioklė ribojama, per vasaros sezoną draudžiama.

4. Apsauginiai miškai – tai ekologinės apsaugos zonų, geologinių, geomorfologinių, hidrografinių ir kultūrinių draustinių, kraštovaizdžio draustinių miškai, kuriuose nėra biologinių vertybių, kitos gamtinio karkaso teritorijos. Apsauginiams miškams taikomi teisės aktų, reglamentuojančių naudojimą III grupės miškuose, reikalavimai. Išskiriamos šios kraštovaizdžio tvarkymo zonos:

4.1. bendrojo apsauginio ūkininkavimo kraštovaizdžio tvarkymo zona, nustatoma miškuose, esančiuose vandenviečių, kurortų, intensyvaus karsto apsaugos, buferinės apsaugos ir vizualinės apsaugos zonose, geologiniuose, geomorfologiniuose, hidrografiniuose, kultūriniuose draustiniuose, biosferos monitoringo teritorijose, taip pat kraštovaizdžio draustinių dalyse, kuriose nėra biologinių vertybių. Šioje zonoje ūkininkaujama stengiantis išlaikyti produktyvius, augavietės sąlygas atitinkančius medynus. Joje:

4.1.1. leidžiama vykdyti neplynus ir nedidelio ploto (iki 5 hektarų) plynus pagrindinius, ugdymo ir sanitarinius kirtimus;

4.1.2. pagrindiniai kirtimai vykdomi rudenį ir žiemą, kitokie kirtimai gali būti vykdomi visus metus, išskyrus paukščių perėjimo periodą (nuo kovo 1 d. iki liepos 1 d.);

4.1.3. rengiant specialiuosius planus (tvarkymo planus, miškotvarkos projektus, kitus), gali būti numatomi reginius formuojantys kirtimai;

4.1.4. miškas atkuriamas laikantis Miško atkūrimo ir įveisimo nuostatųreikalavimų;

4.1.5. kovoti su miško kenkėjais leidžiama ūkinėmis, biologinėmis ir ribotai cheminėmis priemonėmis;

4.1.6. leidžiama rinkti nemedieninius miško išteklius, medžioti;

4.1.7. stovyklavietės gali būti įrengiamos tik saugomų teritorijų planavimo dokumentuose nustatytose vietose prie vandens ir dviračių turizmo trasų;

4.2. specializuoto apsauginio ūkininkavimo kraštovaizdžio tvarkymo zona, nustatoma apsauginiuose miškuose, esančiuose rezervatų apsaugos zonose, vandens telkinių, laukų ir miško masyvų apsaugos zonose, taip pat geologinių, geomorfologinių, hidrografinių, kultūrinių, kraštovaizdžio draustinių dalyse. Joje:

4.2.1. atsižvelgiant į vietos sąlygas ir apsaugos tikslus, gali būti draudžiama vykdyti plynus pagrindinius kirtimus;

4.2.2. draudžiama naudoti trąšas;

4.2.3. miškas atkuriamas laikantis Miško atkūrimo ir įveisimo nuostatųreikalavimų.

5. Ūkinių miškų zonose taikomi miškų ūkio veiklos reikalavimai, nustatyti teisės aktų, reglamentuojančių naudojimą IV grupės miškuose. Joje:

5.1. leidžiama vykdyti visų rūšių kirtimus. Plynų kirtimų biržės negali būti didesnės kaip 8 hektarai;

5.2. leidžiama naudoti trąšas ir pesticidus;

5.3. draudžiama sakinti medynus ir įrengti naujas sausinimo sistemas;

- 5.4. draudžiama veisti plantacinius miškus, taikomos tradicinio ūkininkavimo priemonės;
- 5.5. miškas atkuriamas laikantis Miško atkūrimo ir įveisimo nuostatų reikalavimų;
- 5.6. leidžiama rinkti nemedieninius miško išteklius, medžioti.
6. Natūra 2000 teritorijose:
 - 6.1. 6210 Stepinių pievų, 6230 Briedgaurynų, pasižyminčių rūšių įvairovė, 6410 Melvenynų, 6430 Eutrofinių aukštųjų žolynų buveinėse:
 - 6.1.1. negali būti eksploatuojamos naudingosios iškasenos;
 - 6.1.2. negali būti įveisiamas miškas ar sodinami pavieniai medžiai ir krūmai, keičiamos natūralios pievos, išėjamos kultūrinės žolės, tręšiama, nupjaunami kupstai, suariami ar kitaip keičiami žolynai;
 - 6.1.3. negali būti keičiamas hidrologinis režimas, tiesinamos upelių vagos, įrengiami tvenkiniai, dambos, polderiai;
 - 6.1.4. negali būti keičiama upių ir upelių vandens cheminė sudėtis;
 - 6.1.5. skatinama šienauti, ganyti galvijus saugomų teritorijų planavimo dokumentuose nustatytu intensyvumu.
 - 6.2. 6510 Šienaujama mezofitų pievų buveinėse:
 - 6.2.1. negali būti įveisiamas miškas, sausinamos, suariamos pievos, išėjamos kultūrinės žolės, tręšiama, kalkinamas dirvožemis ar kitaip keičiamos natūralios pievos;
 - 6.2.2. skatinama šienauti, ganyti galvijus, reguliuoti savaiminį medžių ir krūmų plitimą.
 - 6.3. 7140 Tarpinių pelkių ir liūnų buveinėse:
 - 6.3.1. negali būti eksploatuojamos naudingosios iškasenos, sausinamas apypelkis, vykdoma kita veikla, kuri pažeistų durpių klodą, terštų pelkę ir jos aplinką, pakeistų hidrologinį režimą, išskyrus saugomų teritorijų planavimo dokumentuose numatytas priemones;
 - 6.3.2. 100 metrų atstumu nuo pelkės negali būti plynai kertamas apypelkio miškas neišalus gruntui;
 - 6.3.3. į pelkę negali būti išleidžiami nutekamieji ar drenažo vandenys.
 - 6.4. 9050 Eglynų, kuriuose gausu įvairių žolių, 9080 Pelkėtų lapuočių miškų, 9160 Skroblynų, 91D0 Pelkinių miškų, 91E0 Aliuvinių miškų buveinėse:
 - 6.4.1. negali būti ardoma miško paklotė, žolių, samanų, kerpių ar krūmokšnių danga, išskyrus saugomų teritorijų planavimo dokumentuose, miškotvarkos projektuose numatytus atvejus (reikalavimas netaikomas, jeigu miško paklotės suardymo neįmanoma išvengti vykdant leistiną medienos ruošą);
 - 6.4.2. negali būti vykdomi miško kirtimai, nenumatyti saugomų teritorijų planavimo dokumentuose ar miškotvarkos projektuose, išskyrus sanitarinius kirtimus, jeigu kyla masinio ligų ir kenkėjų išplitimo grėsmė, bei kitus būtinus sanitarinius kirtimus;
 - 6.4.3. negali būti eksploatuojamos naudingosios iškasenos;
 - 6.4.4. negali būti keičiamas hidrologinis režimas, išskyrus saugomų teritorijų planavimo dokumentuose numatytas priemones;
 - 6.4.5. negali būti tręšiama;
 - 6.4.6. skatinama nenaudoti pesticidų;
 - 6.4.7. skatinamos priemonės, skirtos palaikyti būdingą medynų rūšinę sudėtį ir medynų vertikaliąją struktūrą;
 - 6.4.8. 9160 Skroblynuose skatinama iškirsti dalį eglių, augančių pirmajame arde.
 - 6.5. 3160 Natūralių distrofinių ežerų buveinėse:
 - 6.5.1. negali būti keičiamas hidrologinis režimas, išskyrus saugomų teritorijų planavimo dokumentuose numatytas priemones;
 - 6.5.2. negali būti eksploatuojamos naudingosios iškasenos;
 - 6.5.3. negali būti įveisiamos žuvys, vykdoma verslinė žūklė.
 - 6.6. Tetervinų (*Tetrao tetrix*) apsaugai svarbiose teritorijose:
 - 6.6.1. negali būti vykdomi miškų ūkio darbai kovo–balandžio mėnesiais (a);

- 6.6.2. negali būti įveisiamas miškas, išskyrus mišką kirtavietėse (a);
- 6.6.3. negali būti veisiami svetimžemiai medžiai ir krūmai;
- 6.6.4. miško žemė negali būti paverčiama kitomis naudmenomis;
- 6.6.5. negali būti keičiamas hidrologinis režimas, jeigu dėl to sumažėtų maitinimuisi tinkamų buveinių ar pablogėtų jų kokybė;
- 6.6.6. negali būti stovyklaujama vasario–liepos mėnesiais (b);
- 6.6.7. skatinama šalinti sumedėjusią augaliją, paliekant ne didesnę kaip 0,1 glaudumą (a);
- 6.6.8. skatinama įgyvendinti priemones, skatinančias viržynų susidarymą mineraliniame dirvožemyje ne žemės ūkio plotuose (a);
- 6.6.9. skatinama deginti kirtimo atliekas plynose kirtavietėse nerenkant jų į krūvas, jeigu tai numatyta saugomų teritorijų planavimo dokumentuose (b);
- 6.6.10. skatinama tobulinti ūkininkavimo sistemą, kad senesnių kaip 30 metų grynųjų ar mišriųjų, retų ir vidutinio retumo (skalsumas iki 0,7) beržynų ploto dalis sudarytų ne mažiau kaip 30 procentų visų medynų (b);
- 6.6.11. skatinama reguliuoti lapių, mangutų, šernų, kranklių gausą;
- 6.6.12. skatinama kurti ankstesnio sausinimo metu pažeistą hidrologinį režimą, jeigu tai pagerintų buveinių kokybę;
- 6.6.13. skatinama įrengti gastrolitų lesyklas;
- 6.6.14. skatinama riboti transporto eismą kovo–balandžio mėnesiais (a), (b);
- 6.6.15. skatinama nenaudoti pesticidų.

Pastabos: 1. (a) – tuokvietės, atviros ar pusiau atviros vietos, kuriose vyksta tetervinų tuoktuvės.

2. (b) – veisimosi, maitinimosi, žiemojimo vietos, 300–800 metrų pločio teritorijos juosta apie tuokvietes.

3. Jeigu tuokvietės susiformavusios plynose kirtavietėse, pastovių tuokviečių vietos neatrenkamos, o tetervinų apsaugai svarbioje teritorijoje taikoma tokia miškų ūkio sistema, kad bet kuriuo metu teritorijoje būtų ne mažiau kaip trys ne senesnės kaip 3 metų, didesnės kaip 4 hektarų kirtavietės, jeigu tai neprieštarauja Pagrindinių miško kirtimų taisyklėms. Tokiose kirtavietėse turi būti laikomasi kitų tetervinų tuokvietėms (a) nustatytų apsaugos ir tvarkymo reikalavimų.

6.7. Gervių (*Grus grus*) apsaugai svarbiose teritorijose:

- 6.7.1. miško žemė negali būti paverčiama kitomis naudmenomis;
- 6.7.2. negali būti stovyklaujama kovo–liepos mėnesiais;
- 6.7.3. negali būti vykdomi miško kirtimai ir medienos ruoša kovo–liepos mėnesiais užmirkusiose ir pelkinėse augavietėse;
- 6.7.4. negali būti keičiamas hidrologinis režimas, jeigu dėl to sumažėtų tinkamų buveinių ar pablogėtų jų kokybė;
- 6.7.5. skatinama formuoti ne tankesnius kaip 0,6 skalsumo medynus užmirkusiuose ir pelkiniuose dirvožemiuose;
- 6.7.6. skatinama atkurti ankstesnio sausinimo metu pažeistą hidrologinį režimą, jeigu tai pagerintų buveinių kokybę ar pagausintų jas;
- 6.7.7. skatinama reguliuoti lapių, mangutų, šernų ir kranklių gausą;
- 6.7.8. skatinama sukurti ir išsaugoti perspektyvias bebravietes saugomų teritorijų planavimo dokumentuose nurodytais atvejais.

6.8. Vidutinių genių (*Dendrocopos medius*), baltnugarių genių (*Dendrocopos leucotos*) apsaugai svarbiose teritorijose:

- 6.8.1. negali būti vykdomi pagrindiniai, einamieji miško kirtimai balandžio–birželio mėnesiais;
- 6.8.2. negali būti kertami pavieniai brandūs ir perbrendę ąžuolai, jeigu po kirtimo 1 hektare jų liktų mažiau kaip 15 (tik vidutiniams geniams svarbiose teritorijose);

6.8.3. paprastųjų ažuolų medynų plotas negali būti mažinamas (tik vidutiniams geniams svarbiose teritorijose);

6.8.4. kertant mišką plynai, 1 hektaro plote negali būti paliekama mažiau kaip 20 buvusio pirmojo ardo sėklinių ir biologinei įvairovei palaikyti skirtų medžių ar stuobrių (paliekamus medžius rekomenduojama išdėstyti biogrupėmis);

6.8.5. ribojami sanitariniai kirtimai;

6.8.6. skatinama reguliuoti kiaunių gausą ir globoti skruzdėlynus;

6.8.7. skatinama formuoti medynų amžiaus struktūrą, kad brandžių medynų plotas paukščių apsaugai svarbioje teritorijoje sudarytų ne mažiau kaip 20 procentų, o medynų, kuriuose pagrindiniai kirtimai apskritai nenumatomi, bendras plotas – ne mažiau kaip 2 procentus viso ploto;

6.8.8. skatinama pagrindinius kirtimus vykdyti atrankiniais kirtimais ir formuoti įvairiaamžius mišrius su ažuolais medynus.

7. Žuvinto biosferos rezervate:

7.1. Siekiant atkurti Amalvo pelkės ekosistemą:

7.1.1. atkurti aktyvią aukštapelkę degradavusios aukštapelkės masyvo vietoje ekosistemų atkūrimo zonoje, šiauriau Dovinės upės (miškų ūkio paskirties žemėje) pašalinant sumedėjusią augaliją (išskyrus pelkines pušų formas) ir renatūralizuojant hidrologinį režimą (panaikinant melioracinius griovius);

7.1.2. atkurti pelkinių miškų buveines degradavusios žemapelkės masyve ekosistemų atkūrimo zonoje, piečiau Dovinės upės (miškų ūkio paskirties žemėje), renatūralizuojant hidrologinį režimą (melioraciniai grioviai paliekami savaiminei renatūralizacijai);

7.1.3. palaikyti ir rekonstruoti Amalvo pelkę juosiančius apsauginius pylimus, pašalinti ant jų augančią sumedėjusią augaliją;

7.1.4. ekosistemų atkūrimo zonoje nevykdyti naujų melioracinių projektų, išskyrus tuos, kurie vykdomi tinkamos aukštapelkės hidrologinio režimo būklės užtikrinimui;

7.1.5. ekosistemų atkūrimo zonos agrarinėse teritorijose palaikyti atvirą kraštovaizdį, skatinant išsaugoti pievas ir ganyklas, didinti ekstensyvaus naudojimo pievų plotus;

7.1.6. išaiškinti Amalvo ežero blogos ekologinės būklės priežastis ir imtis reikiamų priemonių šio ežero ekologinei būklei pagerinti;

7.1.7. parengti galimybių studijas Amalvos upelio žemupio renatūralizavimo, Amalvos pelkės apypelkio melioracinės sistemos atskyrimo bei ekosistemų atkūrimo zonos agrarinių teritorijų hidrologinio režimo renatūralizavimo galimybėms išaiškinti. Amalvo pelkės ekosistemos atkūrimas turi būti vykdomas pagal nustatytą tvarką parengtus bei patvirtintus gamtotvarkos planus ir techninius projektus.

7.2. Siekiant išsaugoti reprezentacinę Buktos miško ekosistemą:

7.2.1. ūkininkaujant Buktos miške skatinti:

7.2.1.1. nenaudoti pesticidų;

7.2.1.2. palaikyti būdingą medynų rūšinę sudėtį ir medynų vertikaliąją struktūrą;

7.2.1.3. iškirsti dalį pagrindiniame arde augančių eglių 9160 *Skroblynų buveinėse;

7.2.1.4. atkuriant mišką formuoti artimos natūraliai rūšinės sudėties medynus, pirmenybę teikiant savaiminiam atžėlimui;

7.2.2. Tvarkymo plano brėžinyje pažymėtų europinės svarbos miško buveinių teritorijose ūkininkauti laikantis 9050 Žolių turtingų eglynų, 9080 Pelkėtų lapuočių miškų, 9160 Skroblynų bei 91E0 Aliuvinių miškų apsaugai svarbių teritorijų apsaugos ir tvarkymo reikalavimų. Šiose teritorijose draudžiama:

7.2.2.1. šalinti buveinėse susidarančią negyvą medieną, ardyti miško paklotę, žolių, samanų, kerpių ar krūmokšnių dangą, kirsti medžius ir krūmus, išskyrus kenkėjų išplitimo židinius, taip pat saugomų teritorijų planavimo dokumentuose, miškotvarkos projektuose numatytus atvejus;

7.2.2.2. eksploatuoti naudingąsias iškasenas;

7.2.2.3. keisti hidrologinį režimą, išskyrus saugomų teritorijų planavimo dokumentuose numatytas priemones;

7.2.2.4. tręšti.

7.3. Buktos miške ūkininkaujama laikantis gervių bei vidutinių ir baltnugarių genių apsaugai svarbių teritorijų apsaugos ir tvarkymo reikalavimų:

7.3.1. draudžiama:

7.3.1.1. paversti miško žemę kitomis naudmenomis;

7.3.1.2. vykdyti pagrindinius, einamuosius miško kirtimus balandžio–birželio mėnesiais;

7.3.1.3. kirsti medynus plynai didesnėmis kaip 2 hektarų biržėmis;

7.3.1.4. kirsti pavienius brandžius ir perbrendusius ąžuolus, jeigu po kirtimo 1 hektare jų liktų mažiau kaip 20;

7.3.1.5. mažinti paprastųjų ąžuolų medynų plotą;

7.3.1.6. kertant mišką plynai, palikti 1 hektare mažiau kaip 20 buvusio pagrindinio ardo sėklinių ir biologinei įvairovei palaikyti skirtų medžių (paliekami medžiai turi būti išdėstomi biogrupėmis, į nurodytą paliekamų medžių skaičių įskaitomi ąžuolai, paliekami pagal 14.1.4 punktą);

7.3.1.7. kirsti brandžius medžius nebrandžiuose medynuose;

7.3.2. skatinama:

7.3.2.1. atkurti ankstesnio sausinimo metu pažeistą hidrologinį režimą, jeigu tai pagerintų gervių buveinių kokybę ar pagausintų jas;

7.3.2.2. išsaugoti perspektyvias bebravietes;

7.3.2.3. reguliuoti kiaunių, lapių, mangutų, šernų ir kranklių gausą ir globoti skruzdėlynus;

7.3.2.4. formuoti medynų amžiaus struktūrą, kad brandžių medynų plotas paukščių apsaugai svarbioje teritorijoje sudarytų ne mažiau kaip 20 procentų, o medynų, kuriuose pagrindiniai kirtimai apskritai nenumatomi, bendras plotas – ne mažiau kaip 2 procentus viso ploto;

7.3.2.5. pagrindinius kirtimus vykdyti atrankiniais kirtimais ir formuoti įvairiamžius mišrius su ąžuolais medynus;

7.3.3. sanitariniai kirtimai galimi kenkėjų masinio išplitimo židiniuose bei tuose medynuose, kurie nepatenka į Tvarkymo plano brėžinyje pažymėtų europinės svarbos miško buveinių ribas.

7.4. Siekiant išsaugoti tetervinų buveines taikomi šių rūšių apsaugai svarbių teritorijų apsaugos ir tvarkymo reikalavimai, numatyti Bendruosiuose buveinių ar paukščių apsaugai svarbių teritorijų nuostatuose:

7.4.1. negali būti keičiama pagrindinė tikslinė žemės naudojimo paskirtis, išskyrus keitimą į konservacinę paskirtį;

7.4.2. negali būti keičiamas esamas hidrologinis režimas;

7.4.3. negali būti įveisiamas miškas;

7.4.4. skatinama formuoti atviras ne mažesnes kaip 50 hektarų pievas.

8. Kultūros paveldo objektuose (senosios kapinės, piliakalniai ir kt.):

8.1. pagrindinė kultūros paveldo vertybių apsaugos kryptis yra išsaugojimas vietoje, ypač kreipiant dėmesį į ryšio su gamtine aplinka palaikymą bei pritaikymą lankymui.

8.2. išvalyti nuo krūmų, atlikti kraštovaizdžio kirtimus senosiose kapinėse, jas ženklais pažymėti vietoje;

8.3. sutvarkyti priėjimus prie piliakalnių, atlikti kraštovaizdžio kirtimus piliakalniuose.

9. Kertinėse miško buveinėse:

9.1. negali būti ardoma miško paklotė, žolių, samanų, kerpių ar krūmokšnių danga;

9.2. negali būti vykdomi miško kirtimai, išskyrus sanitarinius kirtimus, jeigu kyla masinio ligų ir kenkėjų išplitimo grėsmė, suderinus kirtimus su nepriklausomais ekspertais;

9.3. negalima pašalinti sausuolių ir kitos negyvos medienos;

9.4. negali būti eksploatuojamos naudingosios iškasenos;

9.5. negali būti keičiamas hidrologinis režimas;

- 9.6. negali būti tręšiama;
- 9.7. negali būti nenaudojami pesticidai;
- 9.8. Medžių milžinų ir jų grupių buveinėse (pvz. ąžuolų) iškirsti medžius augančius po laja, stelbiančius ar kitaip kenkiančius saugomiems objektams.
- 10. Gamtos paveldo objektuose:
 - 10.1. Gamtos paveldo objektų teritorijose leidžiama:
 - 10.1.1. veikla, padedanti išryškinti ar atkurti gamtos paveldo objektus;
 - 10.1.2. lankymas, nepažeidžiantis gamtos paveldo objekto būklės;
 - 10.1.3. apžvalgos aikštelių, pažintinių takų ir vizualiosios informacijos apie gamtos paveldo objektus įrengimas.
 - 10.2. Gamtos paveldo objektų teritorijose draudžiama:
 - 10.2.1. naikinti ir žaloti paveldo objektus ar jų vertės požymius;
 - 10.2.2. kasti žemę, perkelti į kitą vietą riedulius, išskyrus atvejus, jei šie darbai susiję su gamtos paveldo objektų eksponavimu, naudojimu ar tvarkymu;
 - 10.2.3. arti žemę ir atlikti kitus darbus, galinčius sukelti grunto deformaciją, išskyrus atvejus, jei šie darbai susiję su gamtos paveldo objektų eksponavimu, naudojimu ar tvarkymu;
 - 10.2.4. statyti statinius, nesusijusius su gamtos paveldo objektų eksponavimu ar tvarkymu;
 - 10.2.5. statyti užtvankas bei keičiančius vandens lygį hidrotechninius statinius, jeigu patvanka turėtų neigiamą įtaką gamtos paveldo objektams;
 - 10.2.6. ne tam skirtose vietose statyti transporto priemonės, palapinės, kurti laužus, važinėti ne keliais, teršti aplinką;
 - 10.3. Vizualinės (regimosios) apsaugos zonose draudžiami darbai, galintys pakenkti gamtos paveldo objektų aplinkai bei dėl kurių būtų trukdoma apžvelgti gamtos paveldo objektus.
 - 10.4. Botaninių ir zoologinių gamtos paveldo objektų teritorijose draudžiama bloginti augalų ir gyvūnų buveinių sąlygas.